

Eesti Skaut

Eesti Skautide Maleva ajakiri

SP, II. 440

Nr. 4

Jaanuar

1930. a.

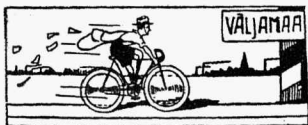
Väljaandja: **EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP**

TOIMETUS:

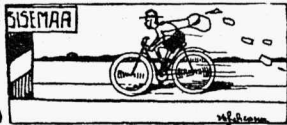
Vastutav toimetaja: K. TREFFNER / Tegevtoimetaja: A. GRÖNBERG
Toimetuse liikmed: H. HAAMER, K. LIPING, V. KLIIMAND, H. TARI, R. TREU

TALITÜS:

TARTUS, Vallikraavi tän. 19 / Adress kirjavahetuseks: TARTU, Postkast 130
Ilmub aastas 8 numbrit / Aastakäik Kr. 1.20 / Üksiknumber 15 senti.

TEATEID

Toimetused palub saada teateid malevatest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 10. veebr. 1930 a.

Tallinna malevate jõulupuu.

Tallinna gaidid ja skaudid korraldasid ühiselt 5. jaanuaril s. a. „K. N. N. Ü.“ ruumes jõulupuu. Jõuluõhtule olid tulnud ka paljude vanemad ja sõbrad, kes tahtsid ühiselt jagada jõulurõõmu, nii et ruumid ähvardasid kitsaks jääda.

Eeskava lõppedes, tuli Jõuluvana, kes igale jõululingina kotikese maistusi tõi. Eriti rõõmustasid tema ilmumise üle hundiipojad, kes teda kannatamatusega hulk aega särasilmil olid ootanud. Tasuks kingi eest pidi aga iga hundu ühe jõululaulu ütlemä.

Ehkki tõelised jõulud juba ammu möödunud ja jõulumeeleolu kadunud, süttis see siiski uuesti sel õhtul. *Laane Hunt.*

Päälikutekooli jõulupuu Tartus.

Tartu Sk. Mal. Päälikute kool pidas laup. 14. det. 1929/30 a. I poolaasta lõpu koosviibimise jõulupuuga, kus ka vastastikkused kingitused ei puudunud. Õhtu veetsid gaid- ja skaut-päälikud ühiste mängudega, — tantsudega. Lõpuks skautringis lauldi gaidide ja skautide hümnid. *Sam.*

Tartu päälikute jõulud.

Päälikute kool algas oma poolaasta tegevust 12. jaan. s. a. 3. Jõulupühäl peetud vaieluskooolekust selgus meie päälikute puudusi, mida katsub kooli staap jõudumööda parandada, vastavate lektorite abil. *Päälk.*

Nõmmelastel mühav mänd jõulupuuks.

Nõmme gaidid ja skaudid kavatsesid ühiselt korraldada jõulupuu 4. jaan. 1930 a. Et aga vahepeal õpilaste keskel leetritaud puhkes, siis polnud võimalik varem kavatsatud ruume seks kasutada, milline teade tuli alles jõuluõhtu algades. Ehk teade küll ootamatu, ei heidutanud see kokkukogunud noori. Ühiselt mindi Mustamäe alla asuvasse metsa, valiti kuuse puudusel paras mänd jõulupuuks ja kinnitati küün-

lad. Suurema tuule varjas Mustmägi, ja noortest ümbritsetult põlesid küünlad õige rahulikult. Ühiselt lauldi jõululaule ja mv. hra Mitt ütles kohaseid sõnu, toonitades, et skaut tunneb end igalpool kodusena.

Lõpuks esinesid rühmad laulude ja tantsudega, kuni küünlad kustusid. Veel peatuti lõkke ümber ja mindi siis skautide kodusse, kus maistustusi jagati ja omavahelisi kingitusi vahetati.

Hilja õhtul lahkuti paremas tujus ja kindlas veendumuses, et aeg lõbusamini veedetud kui mõnes elektrituledega ehitatud saalis. *Lx—Lx.*

Rakvere skaudid hoogsalt tegevuses!

Hiljuti sooritasid 10 skauti II järgu eksami ja praegu on käimas hoogne ettevalmistus I järgu eksamite vastu.

Maleva korraldas ühise jõulupuu, kus kohalik kirikuõpetaja pidas jõulujutluse. Peale selle korraldas iga rühm omavahelise jõuluõhtu.

II rühm töötab salga töö süsteemi alusel, mis märksa paremaid tagajärgi annab kui senine rühma töösüsteem. Et salgajuhtidele vastavaid teadmisi anda, selleks on korraldatud erilised salgajuhtide kursused. Ka I rühm on asunud salgatöösüsteemi läbiviimisele.

11. skp. pühitses I rühm oma 4. aastapäeva pidulikult. *E. J.*

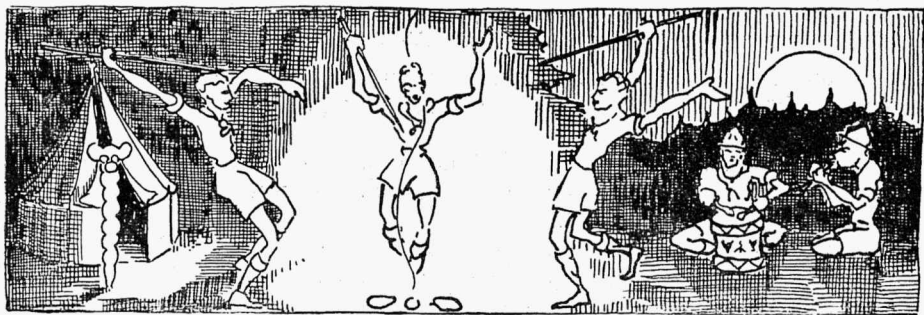
Tartu skautte 4. rühm — 10 aastane.

Tartu sk. mal. 4. rühm korraldas oma 10. aastapäeva 19. jaan. kell 16. N.M.K.U.s. Vallikraavi 23. järgmise kavaga:

Algas skautjumalateenistusega. Pääle jumalateenistust otsekohe toimus aktus kus rühma ajalugu ja 10. aasta tegevus ette kantakse. Pääle selle mitmesuguseid ettekandeid rühmalt, nagu keelpillidel noorte salgalt, näidend, võimlemisi ja rahvatantse. Lõpuks töotuse andmine.

Pärast aktust oli rühmaliikmete vanemale ja kutsutud külalisile ühine teelaud. Lõpuks jõulupuu ja ühised mängud. Külalisi oli õhtralt, kaugelt üle saja, kelle hulgas pea kõigi skautide vanemad. EttekanDED õnnestusid väga hästi ja külalised veetsid mitu ilusat tundi sõbralikkude skautide peres.

Rühmavanemaks on end. Paide mv. hra A. Eglon ja päälikuks juba viiendat aastat e. sk. E. Nuust. *Sam.*

Noorte kasvatusprobleem üldiseks päevaküsimuseks.

Viimastel päevadel on käsitatud ajalehtede veergudel Eesti meesnoorsoo kasvatusküsimusi ja selle meetodeid ühenduses kaitseliidu peastaabi valminud esialgse „Noorte Kotkaste“ põhimääruse kavaga.

Nagu kava kokkuseadja K. L. propoganda päalik h-ra V. Neggo õieti ära märgib omas seletuskirjas sellele kavale, on kaalutud mitme organisatsiooni tüübi vahel, kuid kõigi kaalutluste järgi tunnustatud otstarbekohaseks skautlik kasvatusüsteem. Sellepärast on see küsimus äratanud kõige elavamaid mõttevahetusi kogu meie skaudijuhtide peres.

Pea selgituseks tähendama, et kohe noorseppadega läbirääkimiste algades võtsid neist nõupidamistest osa ka Kaitseliidu esitajad, sest oldi teadlik uue org-i asutamise kavatsuste asjus. Aasta eest peetud koosolekuil jõuti seisukohale: koostöö on täiesti võimalik ja seda keskorganite liidu instiduidis. See seisukoht on võetudki aluseks põhimääruse kava väljatöötamisele. Sisuliselt on valmistatud koopia meie põhimäärusest, muudatustega, mis sealpoolsete kaalutluste põhjal tundus vajalikuna. Töö juures kasutati skautlikku kirjandust ja tulemusena on praegu kava käes. Mina ei soovi aga peatuda selle üksikasjalise sisu juures. Kriitika sellele on palutud meie juhtivatelt skautidelt ja sünnib omal kohal, küll aga selle juures, kuivõrd otstarbekohane on Eestile säärase org-i loomine.

Vanemad skaudid mäletavad veel 1920. aastaid, mil skautide arv oli Tallinnas 2000 ja üle riigi küünis 6000, mil korraldati sõit Soome 1500 skaudiga. Need olid esimese vaimustuse ajajärgud, noorte kodanikkude isetegevuse avalduspüüded. Kuid aastat kolm edasi loeti skaute vaid 1000 ümber, sest ilma väljaarenenud juhtideta ei võinud nii suur arv poisse püsida. Süsteem oli täiesti uus, allikad tundmaõppimiseks puudusid, 1926 a. Suurlaagriks tõusis arv 1700 peale ja püsis sääraselt kuni 1929 aastani. Tänavu oleme juba üsna ligidal 2000-le.

Kogemuste põhjal võin oletada ka sama hoogsat liikmestiku hulka uuele org-ile alguses ning sedasama langust hiljem, sest — juhid puuduvad.

Tekkinud olukorras näen mina kahte võimalust edespidiseks koostööks, sest soovin viimast täiel määral, kuna ei ole vahet Noorkotkaste ja skautide eesmärkides, ei ole tülüküsimust ka välisriikide skautidega

Sisu:

Noorte kasvatusprobleem üldiseks päevaküsimuseks | Klaasikõllud | Skautlikest võistlustest rühmas | Pojad katjal | Mereskautilus; skautide kirjandus; skautlus siseriigis; skautlus väljamaal.

peetavas sõpruses, ei ole vahet ka rahvusliku enesetunde kasvatuskõhvimuses, sest skaudid on niisama isamaaline org. kui tema naabrid noor-sepad ja Noorkotkad. —

Kahjuks on ajakirja veerud liiga ruumivaesed selleks, et üksikasjaliselt põhjendada järgnevaid ettepanekuid, üldiselt vormuleeriks in aga koostöö võimalusi järgmiselt:

Esimene viis oleks täielikult ühes töötamine. Eesti Skautide Malevas töötavad rühmad küll spordiseltside, NMKÜ-de, koolide, Kaitseliidu üksuste, eriti aga skaudi sõprade seltside juures. Kas ei oleks mõeldav, et Kaitseliit asub ka sk. sõprade seltsi seisukohale? Tema asutab siis ise omad rühmad, hoolitseb ise nende majanduslike külje, juhtide ja ruumide eest, tema liikmed kannavad skaudivormil eritunnusena Kaitseliidu kotka-embleemi, tema esitajad kuuluvad skautide peastaapi mitte kui esitajad, vaid kui täisõiguslikud liikmed ja juhivad ühiselt praeguste jõududega Eesti Skautide Malevat.

Sisuliselt peaks see parem olema, koguni Kaitseliidu kava suhtes. kus tema Noorkotkastest soovib kasvatada tulevase kaitseliitlasi. Ta saab seda teha enda rühmade suhtes täiel määral, lisaks aga jäävad need nooredmehed ka edasi skaudiks. Eesti aga saavutaks rahvusmajandusliselt suure kokkuhoiu üheainsa skaudiealisi haarava org-i näol ning oleks noid väheseid eeskujulikke riike, kes väikerahvana saab aru killunemise pahest. Selle koostöö mooduse üle olen mina pikemalt mõtteid vahetanud möödunud sügisel skautliku liikumise isa Lord Baden-Powell'iga, kes tähendas, et samal alusel ühendab ka Inglismaal nende skautide maleva noorte hulka.

Sealpoolt võidakse tulla vastuväitega: — ei, meil on siiski veel erilisi soove, mis Teie org-il puuduvad ja sellepärast tahame olla iseseisvad. Ja seda täiesti põhjendatult. Mitte üksi sealpool, vaid meil on etnelgi on hulk soove oma org-i ümberkorraldamise suhtes. Viimased kolm juhtide aastakoosolekut järjest oleme täiesti ühel häälel otsustanud viimistleda Eesti skautlikku kasvatusüsteemi, teda kohandada meie oludele ja rahva iseloomule, leida eestipärane nimi oma org-le, muuta vormi vastavalt kliimale ja sellele anda omapäraseid tunnuseid. Ühtlasi muuta ja täiendada põhimäärust tegelikust elust saadud kogemuste põhjal. Kõike seda oleme viimastel aastatel ette valmistanud ja oleksime koguni avaldanud, kuid teadmine samalaadiliste org-ide ühendamise lähedatest võimalustest on seni hoidnud meid tegemast kahekordset tööd ja on täiesti iseendastmõistetav, et meie ülaltoodud ühinemise ettepaneku vastuvõtu juhul juba korraga lahendame kõik need küsimused üheskoos kaitseliidu tegelastega.

Kui see otstarbekohane ettepanek ei ole siiski vastuvõetav, siis jääb minu teiseks sooviks, et koostöö mõlemi org-i vahel oleks väga lähedane, nii lähedane, et näiteks antakse välja ühine poiste ja juhtide ajakiri, et kirjanduse soetamisel sellest tööst võtaksid osa üheskoos skautide ja Noorkotkaste tegelased.

Arvestame tõsiselt sellega, et eestlasi on riigis ikkagi ainult miljon ja see arv ei luba ei majandusliste ega ka jõudude killunemist, vaid tuleb mitme tuhandelise noorte org-i heaks ühiselt töötada.

skm. H. Paalmann.

Klaasi killud.

Saksakeelest tõlkinud „Vibu.“

Suve tulles otsis Ralf — skautrühma juht — vanadest lossivaremetest vähe eemal sobiva laagriplatsi vuliseva allika äärde, et siin oma rühmaga looduse veetlevust nautida. Olles koha leidnud, läks ta Safemouth'i raekotta, kellele kuulus väljavalitud laagriplats, et seal küsida tarvilisteks korraldusteks. Ametnik lasi end täpselt informeerida, kus kohal ja kui kaua kestab laager ja mitu skauti sellest osa võtavad, kuidas nad sinna lähevad, mida nad seal päevad läbi teevad ja kas nad mitte kartma ei hakka. Kuid kui viimasele küsimusele naerdes vastati, tõstis ta hoiatavalt sõrme, tähendades, et seal varemetes vaimud ümber kolistavad, kes terve selle ümbruse rahutuks teevad. Ralf aga vastas, et ta kindlasti soovib laagriluba saada. Vihaselt andis ametnik selle Ralfile, sest et ta neid keelata ei võinud.

See oli hilja peale lõunat, kui 12 skauti, Ralfi juhatusel, Safemouth'ist lahkusid. Oma pakid olid nad inglaste moodi ühele suurele kokkupandavale kahe rattalisele kärule laadinud, mida nad kordamööda vedasid. Laagrikohale jõuti just siis kui päike loojenes ja varemed leegitseva punaga kaetud olid. Üle mere oli aga täiskuu üles tõusnud ja värvis lainte harju ja mereranda hõbedase valgusega. Sellest mitteharilikust vaatepildist kaasa kistud rändas väike summ tänaval ja läks siis kuuvalgelt omi telke üles lööma.

Järgmine päev möödus laagri korraldamisega, kuna peale selle algas lõbus aeg. Varemed ja mererand kolati läbi ja mitte ühte jalatäit maad ei leidunud, mis poistele tuttav poleks olnud. Varsti olid „Mustad“ varustatud konnakarbist nõõridega, kes tahtsid varemeid, „Valgete“ lossi, kavallusega ära võita, siis olid jälle „Valged“ need, kes „Mustadele“ rannale järgnesid ja nende liivast losse tülitasid. Harva segati mängu murisevate autode või rattasõitjate poolt, kes libedal tänaval sinna jõudsid. Ükskord tuli see mittedõbralik ametnik Safemouth'i raekojast jalgrattal külla. Poisid tahtsid, et see nendele räägiks vaimudest, kes lossis elutsevat, kuid tema rääkis selle asemel igasugu saladuslikke lugusid kokkuvarisenud varemetest.

Ühel õhtul enne muristamist ja vihmasadu, harjutasid skaudid morse tähtedega signaliseerimist elektrilampidega varemete ja laagri vahel. Harjutus läks hästi ja sünnitas palju lõbu. Norman, abijuht, jäi veel hetkeks varemetesse, kuid mäest alla joostes paistis talle, nagu näeks merel tulukest. Peatudes ja teravamalt silmitsedes oli tuluke kadunud. Pääle õhtusööki algas sadu ja skaudid otsisid omale telkides varju; ainult öövaht jäi köögitelgi alla lõkke juure istuma, puuhalust midagi nikerdades.

Kesköö möödudes tuli järgmisena tunni peale väike James. Ta arvas, et selles ümbruses sugugi valvata ei ole tarvis, nähti ju ainult päeval mõnda inimest, kes pidi siis öösel mööda teed hulkuma. Juba tahtis ta pealetükkivale unele alla anda, kuid siiski ärkas temas kohusetunne. Veekausis, mis tule ääres täidetult seisis, pesi ta oma näo ja tegi siis tasasel sammul ringkäigu laagris. Mingi ebaloomulik hääl sundis teda

peatuma ja teravamalt kuulatama. See kõlas monotoonselt, nii et ta mingit seletust tekkinu kohta ei leidnud. Äkki silmas ta oma ees, saladuslikkude häälte suunas, 3-meetri kõrgust kogu, kes pika valge rüü sisse mähituna ähvardavalt kättega vehkles. James vilistas ehmunult alarmi. Ralf ja Norman olid esimesed telkidest välja jooksjad, kellele James väriseval häälel oma elamuse jutustas. Vile peale oli aga vaim varemete sihis kadunud. Suurem osa skaute pidid Ralfi käsul laagri jääma, kus seda juhtumit elavalt arutati, ise jooksis ta ülejäänud 2 skaudiga mäele. Nad ei võinud aga enam midagi leida, kuna Norman arvas müra möödasõitva auto omaks. Magamise peale ei olnud sel ööl mõeldagi.

Vaevalt teatas nõrk, hele kiir idast uue päeva algust, kui skaudid ennast valmis seadsid, läbiräägitud plaani järele maastikul asuvate jälgede uurimiseks. Normani juhatusel suundus üks salk randa, Ralf läks oma salgaga tänavalt kuni varemteni. Kahe tunni pärast pidid nad laagris kohtama ja oma tähelepanekutest teatama.

Kaua aega jäi jälgede otsimine pehmel liival asjatuks. Kuid siis — kaks rööbiti jooksvat joont paelusid tähelpanu. Nähtavasti oli midagi ühele kärule laaditud ja ära veetud. Läbiotsimine mere liivas madala vee all tegi kindlaks, et üks aerupaat nii kaugele kui võimalik maale oli veetud ja kalamehed raskeid kaste maale kannud. Jäljed maa poole olid nimelt sügavamini sisse pressitud kui need, mis maa poolt paadi poole viisid, mille kiil ühe sügava roopa järele oli jätnud. Maal olid jäljed mõnesaja sammu järele kadunud, ainult rauaga üelöödud käru rattad jätsid nähtavad roopad kaljusel pinnal järele. Seal, kus arvatavasti käru tänavale jõudis, olid üksikud mustad õliplekid, milledest võis järeldada, et siin pakid autole laaditud.

Ralf sellevastu võis ainult laagri ümbruses, kus pehmel maapinnal rohi ja põõsad kasvasid, jälgi kindlaks teha, mida „vaim“ maha oli jätnud. Seal olid umbes 5 sm. ringilised sügavused kohati poole meetri, varsti jälle pooleteise meetri kaugusel eemal. Ühel põõsal leidis 2 meetri kõrgusel tükk musta riiet rippumas, mis kindlasti vaimu riietuselt ära kistud. Kivimurru põhi oli natuke liivane ja seal leidis puubaraki juures kahekordseid rattaroopaid. Varemtes leidis akna laudadel ringikujuline õliplekk. See oli kõik.

Kui mõlemad salgad laagris kohtusid ja oma tähelepanekutest teatasid, oli tarvis kindlaks teha, kas rattajäljed mererannas ja kivimurrus omasid samasugused mõõdud. Et selgusele jõuda, ruttas Norman lühemat teed mäele. Järsku silmas ta midagi sätendavat päikese käes. Lähema vaatluse järele leidis ta valgeid pudeliklaasi kilde. Energilise otsimise peale vaatamata ei võinud ta ülejäänuid kilde leida. Kust olid need sinna sattunud, mida ta täna esimest korda märkas? Klaasikilde kaasa võttes jätkas ta omi uurimusi. Mõõtmiste tagajärjed näitasid, et tegemist ühe ja sama ratta jälgedega. Norman läks veel varemtesse, et õliplekki vaadata. Vähesese otsimise järele leidis ta selle. Järsku tuletas Norman meelde juhtumit mida ta eila õhtul peale morse harjutust läbi elas. Vaimustusega otsis ta edasi ja leidis üsna väikese paberikuulikese. Ta arvas saladusliku märgi ülesleidnud olevat; suure vaevaga luges ta järgmist: „C₂H₆O“ Rutates jooksis ta laagrisse.

Rühm istus koos ja püüdis pilti iseäralikust juhtumisest ja jälgedest ette kujutada linnaametniku vaimukartusest kuni mõistatusliku sedelini, mida keegi ei teadnud seletada. Geoffry, kes keemiat õppis, tõusis järsku ülesse, lüües käega vastu otsaesist, kuna ta märkides keemilise vormeli ära tundis. Selle läbi oli terve mõistatus lahendatud ja Ralf läks silmapilk tolle ametniku juurde, et temale loost teatada.

Kartlik ametnik võeti kinni. Hiljem leiti tema riiete hulgast pikk must kuub, mille varukast sama suur tükk riidet puudus, nagu skaudid peale vaimude otsimist põõsa otsast leidsid. Juurdlemisel selgus, et mees oli ühe hästi organiseeritud salga juht, kes suurel viisil likööri ja piiritust Inglismaale salakaubana toimetasid.

Skautide teravmeelsus tekitas kõmu Safmouth'is ja ühele ajakirjanikule seletas Frank, kuidas nad tulid oma otsusele: „Algusest peale paistis meile ametniku vaimudekartus imelikuna, sest vähegi haritud inimene vaimu ei usu. Mees katsus meid ka laagriplatsilt eemale meelitada, kuid meie ei pannud seda täheleegi. Olime üllatet, kui ta meid külastas. Alles vaimude-esinemisega, mille põhjust meie tingimata teada saada tahtsime, saime paberikuulikesest tähelpanelikumaks. Jälgedest järeldasime, et „vaim“ puukarkudel käis ja leitud riidelapp tõendas, et meid oli tahetud hirmutada. Mererannal leiduvad jäljed rääkisid selget keelt, et väikese paadiga kaupa maale toodi. Üksikud mehed linnast pidid ootama saadetist, et seda käruga viia tänavani, kus auto ootas. Kärü võeti puonnist, mille tõttu kahtlus ametniku peale langes, sest onni võtmed olid tema käes hoiul. Varemeis asuv õliplekk tekkis sellest, et auto signaallampidega märku anti kauba maale toomiseks. Suure tähtsusega olid klaasikillud, mis tõendasid, et mingi pudel ära lõhuti. Sedel juhtis keemilise vormeli kaudu alkoholini. Kõik ülejäänud juurdles tolliametnik.

Meil oli põhjust rõõmustamiseks, et kodulinn vaimude kartusest pääsis.“

Skaudi juhtidefe.

Skautlikest võitlusist rühmas.

nskm. R. Papp.

Üheks paremaks tegevuse ergutajaks ja huvi tõstjaks sisemises rühma töös on meil „salkadevahelise“ või „punktide süsteemi“ nime all tuntud võistlused. Rühmajuhile, kes küllalt kindel enda võimetes püsivuse ja targa erapooletuse alal, soovitan korraldada järjekindlalt sääraseid võistlusi. Senised kogemused ju näitavad, et rühma poistes avaldub aegajalt teatav loiduse periood, mida pean täiesti normaalseks, sagedamini aga tingituks mõnest välisest mõjust ja siis on aeg rakendada töösse võistluse süsteemi. Näete peagi, et tegevus skautlikust kasvatusprogrammist, mis jättis poisid varem täiesti ükskõikseiks, muutub võistlusest peale ülihuvitavaks. Sõlmede sidumine, näiteks millise, oskuse õppimine koondustunnil tundub teinekord mittekoitvana, muutub huvitavaks, kui korraldatud salkadevahelise võistluse alusel. Mis puutub aga harilikus töökorras olevaisse rühmesse, siis loen neil endastmõistetavaks aegajalt peetavad võistlused rühma liigete ja salkade vahel.

Peamiselt võetakse võistluse aineks skautlikud teadmised: järgueksamid, eriala eksamid, näitustööde hulk, jne. Kuid ärgem pidagem meie senist astmeredelit sel alal ainukeseks! — Mitte üksi skautlikud teadmised, vaid ka teised alad on sobivaks aluseks. Võib kogu skautliku töökava läbi võtta võistlusena. Võrreldes ühe skaudi arengut teise omaga, arvestades neid teatud hindamisüksuste — punktitega — õhutatakse iga skauti kaastööle ja antakse talle võimalus ülevaateks enda edusammudest. Tunustatakse neid järjekindla hinnanguga ja kuigi skaut ei pane otsekohe tähele, et selle võistluse taga peitub nii paljude kenade vooruste arendamine, siiski ei lase ta võistlusele kaasa

Kavad ei ole rühmades ühesugused, ja ei tarvitse seda olla. Nende väljatöötajaks olgu meie põhimääruslik rühma staap, parem aga kui seda teeb salga töö süsteemi alusel koostatud rühma juhtide kogu (praegune staap ja salgajuhid) omal koosolekul. Rühmajuhth talitab targasti, kui esitab koosolekule ühe kava, mis oleks läbirääkimiste aluseks, sest iga koosolek nõuab oma ettevalmistuse. Salgajuhid ja staabiliikmed lisaks sellele koosolekul üksikasju juure ja nii valmib kava, mis on kõigiti kohane ja vastuvõetav, kuna ta koostatud rühma elulisema osa poolt, kellel teada rühma hüved ja pahed ning mis alal on vaja saavutada tõusu. Kava koostamisel on vaja silmas pidada, et võitlusalad oleksid rühmas seni harjutatud alad, uusi otsekohe juure võtta ei ole hea, kuna see kohustaks skaute ette võtma midagi erakordset, ning viimane asjaolu võib tuua rühma tegelikule tööle enam kahju kui kasu.

Esijoones võiks kuuluda võistlusesse järgmised alad: osavõtt rühma tegevusist, täpsus aja suhtes, algatusvõime, distsipliin, isiklikud edusammud. Need on üldiseks aluseks, iga rühm täiendab siis neid vastavalt aladele, mida soovitakse eriti arendada. Need kindlaksmääratud, tuleb valida tee, kuidas märkida tehtud edusamme. Selleks jaotatakse need alad harilikult üksikasjalisematesse osadesse, ning määratakse iga osa kohta, mille skaut sooritanud, teatud punktide määr ehk ülemmäär. Näiteks jaguneks „osavõtt rühma tegevusist“ järgmiselt: koondused, jalutuskäigud, loengud: kui ilmutud õigel ajal — 5 punkti, hiljaks jäävad 3 punkti. Või veel täpsamalt: õigel ajal kohal, vormis — 5 p., ilma vormita — 4 p.; hiljaksjäänud, kuid siiski ilmunud vormis — 3 p., vormita — 2 punkti. Sarnanevalt sellele valmistatagu juhtide koosolekul alajaotused ka teistel aladel, nagu: distsipliin (kord ravis, ülespidamine koondusel, kas koondusruum peale koosolekut puhas või täis paberitükka, siis sõnakuulmine). Määrates kõigile neile aladele kindlaks punktide arvu, on saadud rühma oludele täielikult vastav punktide süsteem.

Nüüd on teada võistluse sisu ja tuleb kindlaks määrata tema kestvus, mis iseendast kõige raskem probleem hilisemate tagajärgede poolest. Kõige parem võistluslaadist on selline, milles võistlus kestab teatud lühikesel perioodil, ütleme, kolm kuud, või suvine, ennejõulune või pealejõulune koolitöö kestvuse periood. Nii on parem korraldada, kuna selle läbi mitmekesisustub rühma tegevus. Iga võistlusperiood peab ju sisaldama ise peaala. Ühes võib panna pearõhku skautlikkude teadmiste edendamisele, teises salga omavahelisele heale koostööle, kolmandas jalutuskäikudest, rännakutest, matkadest, osavõtule. Kuid alaline hoiatus on: võistlus ei

tohi kesta liiga kaua. Eestis on neid korraldatud mitmeski rühmas, enamjaolt aastase kestvusega. Ning tagajärg: kas on jõudnud üks absoluutselt esikohale ja teised tunnevad, et nende kaasavõistlemine ikkagi enam neid kohale ei või tuua ja loobuvad, või on muutunud võistluste tagajärjel vahekord salkade vahel nii teravaks, et ka parima autoriteediga rühmajuhul ei suuda enam olukorda parandada. Seepärast minu soovitus keskmiselt 3 kuud kestvatele võistlustele ja alalisele peamine vaheldusele. Ning vaheajad. Väike hingetõmbamine, oma kuu, kaks, on vaja iga perioodi vahel. Teinekord koguni pool aastat ja aasta, kui tegevus ilma selle-tagi areneb täiesti loomulikku rada.

On rühmi, kus korraldatakse skautide- ja salkadevahelist võistlust alati sama vana kava järgi. Seljuhul peab see kava sisaldama üldisi, alati vajalikke oskusi ja vourusi. Nagu: järgu- ja eriala eksamite sooritamine, edasijõudmine kooli õppetöös, ülalpidamine, hoolsus jne. Sellel süsteemil on oma veendunud poolehoidjad ja olen nendega nõus juhusel, kui nad igale võistlusperioodile lisavad juure eriaineid.

Võistluse kestel teatatakse järjekindlalt punktide seis. Ka see teatamine võib sündida mitmel viisil. Nimetan neid: 1) punktid teatatakse igal nädalal rühma koondusel ja nimelt nende kokkuvõtte iga skaudi või salga kohta võistluse algusest peale. 2) Iga kuu lõpul avaldatakse salga või skaudi punktide kogusumma järgi temal olev koht kas ta on I, III, IV jne. ning arvatakse siis esimesel kohal olejale 1, teisel — 2, kolmandal — 3, jne. arv punkte lisaks. Lõpul liidetakse need võistleva üksuse igakuulised kogusummad ning madalaima punktide arvu omaja on võitnud. 3) Täiesti sarnane eelmisele, kuid vahega, et avaldatakse nädaliti. Kaks viimast teatamisviisi on eelistavamad, kuna need ei tekita liigset kibedustunnet edutult töötanud võistlusüksusele, sest salk või skaut, kes olnud viimane novembris, võib olla esimene detsembris.

Tavaliselt arvutab punkte rühmajuhul. Ta võib seda toimida selliselt, et peab iga võistleva üksuse jaoks erilehe, kuhu märgib selle punktide, või kasutab seks otstarbeks üldist tabelit, millest alljärgnev on mõeldud salkadevahelise võistluse punktide arvutamiseks (arvud 2, 3, jne. tähendavad salga kohta iganädalise kokkuvõtte järgi):

	Karu:	Hunt:	Rebane:	Rähn:
September	2, 3, 1, 4 (10)	3, 4, 2, 1 (11)	1, 2, 4, 1 (8)	4, 1, 3, 3 (11)
Oktoober	3, 1, 4, 2 (10)	4, 3, 1, 1 (9)	1, 4, 2, 3 (10)	2, 2, 3, 4 (11)
November
Detsember

Samalaadne, nagu tabel salkade punktide märkimiseks, võib olla ka tabel skautide jaoks üksikult.

Toon ühe teise, kergema ja parema meetodi punktide arvutamiseks, millest võtavad osa kõik juhtidekogu liikmed. Selle viisi juures kasutatakse erilehte, milline olemas igal salgajuhil ning ära kirjad rühmajuhil. Sellel ehel on ülemises ääres salga skautide nimed ning vasakule äärel kirjutatud kõik üksikasjaliselt jagatud võistlusealad ning punktide normid, mis iga ala pealt arvestatakse. Lehe paremal äärel, allpoolses osas on koht, mis alljärgnevalt märgitud jämeda tabelijoonega, kuhu asetatakse kohakuti

nimedega ja võistlusalanimetustega kas läbipaisteval paberil või selleks suuremal arvul paljundatud lehed. Neid lehti täidab siis salgajuht enda käes oleva raaportiga kuju järgi, ning rühmajuhud paigutavad nad tema käes olevasse raapordite raamatusse, kust tal igal ajal võimalus on kõiki andmeid kontrollida. Punktide arvu määramise vastutus lasub siin täiesti salgajuhi õlgadel ja arendab sel teel enam tema kohusetunnet. Teiseks on ta kasulik

SALGA PUNKTIDE ÜLEVAADE

Võistlusala	Punktid maksim.	Skauti number salgast ja nimi	Endel	Sulg	Hugo	Kallas	Edgar	Laane	Heino	Uus	Ülo	Jalakas	Karl	Kopli	Oskar	Kuusik	Frits	Tamm	Kokku punkte	
																				1
Tsüklikud punktid																				
Liikmemaksud tasutud	1		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	8	
Liikmemaksud tasutud õigel ajal	3		3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	24	
Kohal õigel ajal	5		5	—	5	—	5	—	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	30	
Kohal, kuid hiljaks jäänud	2		—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	—	2	4	
Rännakust osa võtnud	5		5	—	—	—	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	25	
I järgu skaudi eksam	20		—	—	20	—	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—	40	
II järgu skaudi eksam	15		—	—	—	15	—	—	—	—	—	—	15	—	—	—	—	—	30	
Eriksam	10		10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	
Signaliseerimise harjutusel	5		5	—	5	—	—	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	30	
Lugenud soovitatud raamatuid	5		—	5	—	—	—	—	5	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	
Vormis koondusel	2		2	—	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	16	
.....																				
Salga punktid																				
Iganädaline koondus peetud	5		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	
Salkade ülevaatuse võitnud	5		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kogu salk õigel ajal ajal	5		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Võidetud mängud	5		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	
Esimesena rivis kogumisel	2		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	
Eriiline ettekanne	5	10	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	
Võidetud võistlusi	10		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
.....																				
																		Kogusumma		254
																		Kuupäev: 20. I. 30		4
																		Salk: Hundid		10
																		Mängud		10
																		Ülevaatus		10
																		Võistlus		
																		Kogu koonduse eest		274
																		Viimane kokkuvõte oli		1897
																		Üldkokkuvõte		2171

rühma olukorrast ülevaate saamiseks, kuna kohe näha, kes võtavad tegevusest osa, kes on tasunud liikmemaksud, jne.

Selles tabelis on eraldatud ka salgajuhil poolt koondusel märgitavad punktid ning rühmajuhil poolt antavad. Viimane kannab nad all paremal nurgas asuvasse lahtrisse, olles teinud enne oma ülevaatusel salgast, nagu: kõigil skautidel hambad puhtad (20 p.), juuksed korras, kammitud (10 p.), käed, küünealused puhtad (10 p.), nägu, kael, kõrvad puhtad (10 p.), riieetus puhas, korras, samuti jalanõud (30 p.), korralik vorm, ameti ja eksamimärgid (10 p.), ülespidamine ülevaatusel (10 p.). Kokku salga suhtes maksimum 100 punkti. Salk saab ühe punkti iga 20 pealt selle saja hulgast. Kui tal on, ütleme: 95 või 85 punkti, siis on salga punktide arv 5, 80—60 vahel — 4, jne. Ülevaatus võitja on aga salk, kes saab punktide arvuga läheimale sajale.

Peän juhtima tähelepanu ka sellasele võistlusile laagris. Seal tuleb neid korraldada igapäev, muidugi eritabeli alusel, ja nimelt hommikuse ülevaatusel ajal. Laagrivõistlus võiks moodustada erilise võistlusperioodi, kuigi ainult kahepäevase kestusega. Praegu on aga varajane aastaalgus kõnelda sellest pikemalt.

Eeltoodud mõtete ja andmete alusel võidakse korraldada igas rühmas selline võistlus. Tarvitseb vaid kindlaks määrata alad, millele rajaneb hinnang, võetagu selleks kas või kõik rühma tegevusalad, jagada need alajaotustesse, määrata kindlaks punktide arv iga alajaotuse pealt, võistluse alguse ja lõpuaeg, otsida auhind ning võistlus välja kuulutada.

Mõni sõna auhinnast. — Pean väga soovitatavaks, kui võistluse lõpul jagatakse välja meeldiv auhind. Mitte mõni kuju, ega tahvel, ega diploom, vaid midagi elulist: rännaktelk 1—2 skaudi jaoks (on ideaalseim, kuid maksab oma 10—15 kr.), jalgpalli ehk võrkpalli mänguks pall, ping-pong, soome lauapiljard (praegu väga armastatud), signaalsarv, tasuta suvelaager, ehk muud sellesarnast. Peab juba katsuma leida raha 5—15 kr. auhinna jaoks ehk ühe hea kinkija. Sel juhul on auhind tõesti omal kohal ja ei tarvitse karta etteheiteid rekordiahnusest.

Võistlusi korraldatakse (1) skautide vahelisi, kus tuleb hindamisele iga skaut üksikult ja omab auhinna ning tunnustatakse harilikult eeskujulikuks skaudiks, (2) salkadevaheline võistlus, millest kõneldud kogu kirjutises eelpool või (3) mõlemad üheskoos. Võib aga öelda, et kindlasti parim on salkadevaheline võistlus. Rühmal ei ole kaotada midagi, edu jääb samaks, kui korraldada niiviisi, küll aga võita: igas skaudis areneb teadmine, et ta võistleb osana salgast ja salga nimel, areneb vastutus ja kohusetunne ning koostöö oskus. Ettevaatusel juhib vaid tarve skaudipärase võistluse järel ja punktid sõbraliku, ausa võistluse eest olgu suurema maksimumiga kui teised. Ka muudab salkadevaheline võistlus salga selleks, mis ta peab olema, muul juhul on ta tavaliselt vaid nimeline üksus. Eelistab Baden-Powell'gi "Scouting for Boys" võistlust salkade vahel, kuna "salk on skautluse üksus, olgu tööks või mänguks, distsipliiniks või kohustuseks."

Lõpusõna salkadevahelise võistluse korraldamiseks: vaadake tähelepanelikult punktide arvu, eriti seda, et ei jääks mõni salk väga kaugele maha. Juhi isiklik tähelepanu olgu pöördud sellele salgale. Selliselt — saabub edu.

Kiri poegadele.

Talvet ei taha³ega, taha tulla Näen öösel und saanisõidust ja suusatamisest, lumesõjast ja langevaist helbeist, siidpehmet ja valgeist. Aga siruta hommikul koivad voodist, ja sääl — oh sa viimane tüma, jälle vihm. Kui sa nüüd õieti hakkad mõtlema, siis võiks ju lume tulemine ka pisut viivitust pidada, sest hobuse jalg on veel haige, ja see võtab aega enne kui ära paraneb, nõnda et saanisõidust suurt väljagi ei tule.

Siis tahan teile pojakesed ühe lookese jutustada, muidugi mitte talvest, sest talve polegi ju veel. Kirjutasin praegu ühe kirja tornimäele, ja vaata, see kutsus paljude aastate lahutatud mälestuse esile, mis oli mul ühenduses Tornimäe kirikuga, pigemini tema viie torniga.

Olime kolm vahvat ratsanikku. Meie kaks venda ja üks Tallinna poiss. Aastate aru pärast ei kindunud ükski veel üle kuradi tosina. Vallamajast elasime kuus kilomeetrit eemal, kust kaks korda nädalas, kesknädalati ja laupäeviti, käisime posti toomas. Meie tee viis läbi rukki-, odra-, kaera- ja linapõldude. Oli suvine aeg ja vili parajasti haljendamas, sellepärast muud ristiinimesed otsisid ikka aiaäärsed jalgrajad üles — meie aga pistime igalt poolt otse läbi Tornimäe kiriku kupleid sihiks võttes, mille juures vallamaja asus, mis sest, et linad tambiti ja põldu vagu viljasse jäi. Olime linnast tulnud juntsikud, ega mõistnud vilja pisaraid tähelepanna, ega pidanud midagi peremehe pahameelest. Aga nagu ma ei tea kuritegu, mis karistuse ta jäänud, nõnda varem või hiljem pidime meiegi tunda saama oma nahal endi „vägitöö“ vilja. Kui te pojakesed sellest asjast ei luba teistele edasi kõneleada, siis tahan ta siinkohal teile manitsuseks kirja panna ja lugemiseks kõigile hundipoegadele.

Ühel päikesepaistelisel laupäeva pärastlõunal, kui töölised juba põllult koju kobisid, et sauna minna turjalt nädalast higi maha pesema, võtsime mõisa hooivist kolm hobust, et posti järel minna. „Lahkesti“ lubas üks sulastest meid tööloomade teravatele turjadele istuda, visates meile tallipäitsed kõige ketiga pihku ja hõigates „laske aga lennata!“ Meie kui ka ruunad polnud aga lendamisega kuigi palju harjunud; suure sundimise peale ronisid väsinud elajad õueväravast välja ja tänava kiviaedade vahelt karjamaa-teele — tõesti liikusid nad pikkamisi kui teod, aga niipea kui sörkima sundisid, käis tagumikus ränk valu kuni silmakulmudeni ja hambad rappusid üksteise vastu lõk-lõk, nagu jahvafaks ühelt kaks kulunud vesikivi.

Kilomeeter maad ratsutati ilma vahejuhtumisteta, sellevastu eemalt paistsime isegi kui „kuninglik kaardivägi“, mida tõendas ühtelugu Tallinna poiss käsi puusas ja pea kuklas, mäherdune asetus tema upsakale iseloomule väga kujutavaks väliseks tundemärgiks oli. Aga siis tuli kiusaja Olime jõudnud mulguni, kust alati põllule käänasime, et otse teed rajada, kiskus mu noorem vend Ek kui vaenlane oma „mustang“ et see üle aia läheks. Hobune tammus aga, Saaremaa keeles öeldud, küll mulgu ees eetsipidi ja taatsipidi, aga põllule ei pööranud kas nuta või naera. Eki süda sai täis, ta virutas hobusele toore hoobi rusikaga ribidesse, vana tööloom põikas kohmakasti kõrvale ja ilusas kaares lendas ratsanik üle kivi aia keset linapõldu. Võik tegi veel kolm sammu nelja ja siis hakkas kõige suurema rahuga koju poole tagasi lonkima. Tallinna poiss itsitas oma kõhu kangeks, käskisin teda hobust püüdma minna, ise aga tahtsin vennale appi rutata, nõõtasin vana valget, see aga suures ahastuses arvas, et teda samuti üle aia minema sunnitakse, ajas omad kaks esimest koiva püsti ja libisesin mina ta seljast kui jahukott ilusasti üle saba, potsti mättale maha — saba luukene valutas mitu päeva tagant järelegi veel.

Kaks ratsanikku olid, peenikeses keeles öeldud, tagumikuga juba mulda suudelnud, jäi veel Tallinna poiss, kes omas upsakuses enam hirvitadagi ei osanud. Aga tema hõiskamine oli enneaegne.

Paar kojutulevat külaameest olid aia varjust meie turnimist juhtunud päält nägema, neil oli muude-seas ka vanu arveid meiega õiendada vilja tampimise pärast. Nad tulid nüüd peiduurkast, ei tea kas meile maaslamajaile appi või nüpeldama meid. Ek oli esimene kes mehi nägi — nagu kuul oli ta lindest väljas ja pani ajama

metsikut kisa nagu oleks seatapmise talgud olnud külavahel, aga kauaks ei julenud ka ootama jääda, pühkisime säält varsti Tornimäe tornide sihis.

Sel päeval tulime tagasi teed mööda, mis pisut üle 10 kilom. pikaks sai, ta läks ümber lahe kääru. Koju jõudes leidsime Tallinna poisi eest; ta kulpis moka ei hirvitanud enam, ta paistetanud põsel tilkus veel pisar. Istusime vaikides sööma. Sulane vandus, et hobustele päitsed olime pähe jätnud. Tornimäe kiriku tornid ei meelitanud meid iial enam otsesele teele.

Hundipoeg Juntsi seiklused.

Tornimäe kiriku poole, pea taipasin minagi hädaohtu ja pühkisin vennale järele.

Räbalamini läks aga lugu viimasel vahval ratsanikul. Ta oli oma ratsut sundinud teed mööda meile järele kihutama, aga „kuhu sa sõidad, pea kinni“ küla vahel vaarusid mehed talle vastu. „Nüüd me sind koerakutsikat utsitame, või tema tahab hobusega vilja sõtkuma karata, oot, oot sa hinge vaenlane!“ Tallinna poiss tahtis hobust ringi käänata, aga see põikas nagu kuul tagasi ja puistas ratsaniku keset porilompi.

Kuulsime kibuvitsa-pöösas kükitades

Üks mäng.

Ühel hundipojal seotakse silmad kinni ja asetatakse toanurka. Teised hundud katsuvad nüüd tulla teisest nurgast nii vaikselt kui võimalik, et seotud silmadega pojast mööda minna. Kui kõik möödunud on nurgas oleva hundu ülesandeks ära arvata, mitu hundipoega temast mööda käis.

Mängu vahetusel muudetakse käijate arvu ilma kuulaja teadmata. Võitnud on see, kes kõige õigemini arvud öelnud.

Kulla onu Uhuu!

Üsna murelikud olid sedakorda need pühad meie Kuresaare hundipoegadele. Esmalt pole lund. Jõululaupäeval kord juba rõõmustasime lumesajust ja esimesel pühäl tuiskas mis kole, aga kolmandal pühäl nuttis vihm kõik sadanud lume jälle poriseks teeks. Teine kurb lugu on selles, et üks-teise järele läksid hunt, abihunt ja vanem hundipoeg kõik meriskaudiks — mis laulu sa nüüd hing tahad laulda! Hunti pole — uus aasta tuli kohe niisuguse kurva mu-rega. Aga meie otsisime ühe vana tuttava kombe ja see ütles, hundipoeg pidada vilist-tama seesugustel puhkudel. Tulime siis maleva kodus kokku. Ajasime sõrmed suhu ja vilistasime mis jaksasime — kõrva-trumminahad ähvardasid katkeda, tõmba-sime hinge, aga uut hunti polnud kusagil näha. Vilistasime uuesti. Ei midagi. Juh-tumisi tuli maleva pääliku adjutant. „So-oh pojad, mis vilet teie siin ajate?“ küsis sisseastuja. „Ajame uue hundi otsimise vilet!“ kostisime pojad kooris. Siis päris adjutant uhki puhki asjad ära, ja kur-vastas ühes meiega, seni kui otsus oli teh-tud — tema hakkab meile hundiks. Onu Uhuu sa rõõmustad ka, et Eduard Tiik meie uueks hundiks hakkas. Meie tahame taevaisa paluda, et ta meid aitaks homme paremad olla kui täna, vahest ei kaota me siis seda hunti nii ruttu. Uus hunt ja pojad tervitavad!

Ennu.

Kallis onu Uhuu!

Tirulii tahab Sulle jälle mõne sõna piik-suda. Mustad jõulud läksid mühinal mööda. Käisin ka kirikus jõuluõhtul; mul pole ju pikka teed, ainult pisut üle kahe kilomeetri. Tore oli kui küünlad kõik põ-lesid, kirik oli valge ja soe. Kaks pikka kuuske olid altari kõrval, olid tulesid täis ja õpetaja pidas lugu, ja Püha-gaidide koor laulis, ja noortemeeste koor laulis, mõle-mad kauneid jõululaule. Palju oli inimesi kirikus. Ja kui Jumalateenistus oli lõppenud — siis läks suur laternate rong igasse kanti mööda maanteed ja jalgrada-sid, nagu jaanussid kadusid nad pime-dasse jõuluõhtu hämarusse. Kaua pauku-sid kirikukellad. Käisid sinagi onu Uhuu kallil õhtul kirikus?

Siis oli meil Pühas kolmandal pühäl skautidel ja gaididel koos jõulupuu; lauldi

jõululaule. Õpetaja pidas skaudi jõulujutu, hundipojad, gaidid ja skaudid kandsid ette pisikesi näidendikesi ja pildikesi. Meie hundipojad olime aga kõige selgemad oma viguritega. Selle järele tuli hirmus pisike ja pärast pikk jõuluvana. Esimene andis kõigile, teine ainult gaididele ja hellakestele, et olla virgemad ja usinamad ja pare-mad lapsed olnud. Noh, näed sa, nagu me poleks usinad olnud. Aga mis sa teed, targemate inimeste asi; tänu talle sellegi eest, mida tõi.

Tirulii.

Onu Uhuu, Kallis!

Meie kari tahtis seekord skautidele näi-data, et ka hundipojad midagi oskavad. Läksime nende maleva jõulupuule ja tegime ettekanne laval. Vanahunt oli meile kusa-gilt laenanud suure valge lina ja aseta-nud selle pinguli lavale. Kõik oli pime, ainult üks suur lamp andis eradat valgust riide tagant maast. Ja meie olime vahe-peal. No küll tulid toredad varjud sellele linale, mängisime lina taga „moosekante“ ja muid palasi, kuid ilma mürata. Skaudid naersid nii et kõht vibases. Seekord olime neist kindlasti ees.

Sinu Edev Vari.

Värvu veerud.

Olen näinud poisse, kes ei viitsi ennast pesta ja kas teate, mis on selle tagajärg? Tahan teile kahest poisist jutustada. Kuulge siis.

Elas kord poiss, kes ennast sugugi pu-hastada ei tahtnud. Kui vennad teda pesta käskisid, ütles ta vabandades: „Aega on, seda võib ju hommegi teha!“ Aga mis oli selle loo lõpp? Poiss läks kord korralt mustemaks, kuni ta viimaks seen-tega kattus ja käies välja nägi, nii et küla-koeradki teda kohates saba jalge vahel hirmu pärast tema eest aida nurga taha pugesisid. Teise loo kirjutan ühest oma kaaskoolipoisist meie algkoolis. See sell ei tahtnud ennast ka kunagi pesta, ta käed ja pale olid karpas, mis-tõttu ta välja nägi nagu kärnkonn. Mustast rüüpest palgest välkusid valged pungis silmad. Ta naeris alati ja ta ilasest suust paistis valkjas kontaed. Ehk teate ise juba, miks need kohad tal pisut valgemad olid. Viimasel ajal on ta küll ennast veidikese rohkem puhastanud, mis-pärast tal nüüd ka inimese nägu on. Va-remalt, kui ta alles käsimata oli, ja kui ta teel kellegile vastu tuli, pidi inime-ne, kel vähe verd ihus, tahes tahtmatult metsa jooksmas, sest ta arvas kindlast vana tühja nägevat.

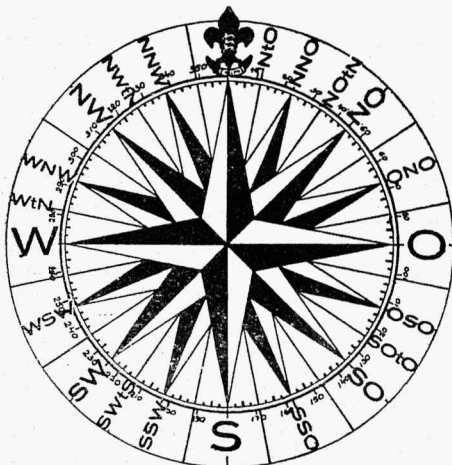
Kuule, kes sinu eest peab metsa jooksmas?

Valge varblane.

Mereskautide rühmade ja hülgepoegade karjade soovil hakkab toimetus eraldi avaldama nende poolt saadetavaid teateid ja praktilisi näpunäiteid, alates käesolevast numbrist.

Ilmakaared.

Peailmakaari on neli: 1. põhi (N) Nord, 2. ida (O) Ost, 3. lõuna (S) Süd ja 4. lääne (W) West.

Nende vahel asuvad: 1. kirre (NO) Nord-Ost, 2. kagu (SO) Süd-Ost, 3. edel (SW) Süd-West ja 4. loode (NW) Nord-West.

Järgnevad sissejaotused on näiteks:

põhjakirre (NNO) Nord-Nord-Ost;
idakirre (ONO) Ost-Nord-Ost;
idakagu (OSO) Ost-Süd-Ost, jne.

Meremehed tarvitavad aga 32 ilmakaart ja nii tuleb veel kord poolitada seninime-
tatud vahesid. Näiteks nimetatakse esi-
mest ilmakaart, mis asub põhjast natuke
ida pool Nord-ten-Ost (NtO) ehk Nord-by-
Ost (NbyO); samuti Nord-to-Ost (NtoO);
kirdest põhjapoolset kaart Nord-Ost-ten-
Nord; kirdest idapoolset — Nord-Ost-ten-
Ost (NtoO); idast põhjapoolset esimest
— Ost-ten-Nord (OtN), jne.

Peale selle on jagatud kaarte vahed veel
veeranditeks. Näiteks asuvad N ja NtO
vahel $N\frac{1}{4}O$, $N\frac{1}{2}O$ ja $N\frac{3}{4}O$. Neid ni-
metatakse lihtsalt: Nord-veerand-Osti,
Nord-pool-Osti, jne. NtO ja NNO vahel

asuvad jällegi Nten $\frac{1}{4}O$, Nten $\frac{1}{2}O$ ja Nten $\frac{3}{4}O$, jne.

Lõpuks jaotub kompassi ring veel kraa-
dide järgi 360°. Iga kaare vahe on 11° 15'
ja $\frac{1}{4}$ kaart 2° 48' 45". Kraadid loetakse
0-360°.

Kuna Eesti skautide peres saksa keele
oskus enam levinenud, siis on käsitamis-
kõlbulisemad raamatud selles keeles tarvi-
tatavamad, kui inglise keeles. Umbes ühe
kuu eest ilmusid kaks head raamatut, mida
soovitame tellida peastaabi kaudu:

„Der Sippenführer“ — tõlge tuntud
Ungari juhi Dr. Dezsö Major'i salgajuhi
käsi- ja raamatust. Südamlike sõnadega
jutustab seal vilunud juht salgajuhile, an-
nab talle nõu kuidas kasvatada salga liik-
meid ja maalib silme ette ideaalse juhi
kuju. Soovitame seda kui ainukest saksa
keeles ilmunud teost salgajuhidele. Hind
Kr. 2.—

„Weg und Ziel der Rover“ — tõlge
ingliskeekest nende roverskautide pea
comm. P. B. Nevill'i tööst. Lühidalt ja
selgelt, lihtsalt kuid kindlalt, ilma idealis-
misse kalduva artluseta — need on ra-
matukese peavoorused. Kuigi lühikene,
võib ta olla suureks abiks neile rühma-
dele, kelle liigete vanus tingib töökava
muutmist roverskaudi programmi kohaselt.
Ka see raamat on ainukene saksa keelne
roverskaudluse alal. Hind Kr. 1.25.

„World Jamboree Souvenir Book“
— tore ja pildirohke album viimaselt üle-
ilmiselt jamboreelt on ilmunud. Sisus
ka pilt Eesti skautidest, kuid kahjuks trüki-
vea eksituse tõttu vale allkirjaga. Jamboree-
reel viibinud tellisid raamatu omale juba
sealolles. Kodustele aga soovitame kui
kaunist albumi skautide liikumise suur-
sündmusest. Hind Kr. 5.—

„Noorusjõud IV“ — E. Noorsoo Kars-
kusliidu aastaraamatus on ilmunud kirju-
tis skautlikust liikumisest Eestis skm. H.
Paalmanni sulest.

„Deutsches Spielhandbuch Vöggenrei-
teri väljaandel Potsdamis on lõplikult val-
minud. Raamat koosneb kuuest osast, igas
ühes oma 200 lhk. ja sisaldab kõige täie-
likuma kogumänge, küll rühmakodu, laagri,
rännaku, meeskondade jne. jaoks. Ra-
mattu suuruse pärast on kahjuks hind väga
kõrge — kõik kuus osa = Kr. 12. — Mui-
dugi ka üksikult saadaval.

Nõmme maleva juhtide kongress.

Et ka vähemal vendadel maleva hää käekäigu suhtes sõnake ütelada, siis korraldas Nõmme maleva väljaspool päälükite kogu 29. dets. 1929. a. salgapäälükite ja järguskautide kongressi, kus tulid tegelikud skaudijuhid välja enda päevaküsimustega ja muredega, mida siis ka ühisel nõul ja jõul läbi arutati, — mille tulemusena rida resolutsioone vastu võeti. Samuti esinesid vanemad juhid referaatidega ja nõuannetega.

Poisid olid asjast huvitatud ja üldmulje jäi, et Nõmme malevas on salga töö süsteem järjekindlalt läbiviidud. *Lx=Lx.*

Tartu sk. 3 rühma tegevusest.

3. rühm on perekamaid Tartu malevas. Nimekirjas on 50 liiget, kõik H. Treffneri gümn. ja sama kooli juures asuvast algkoolist. Rühm tegutseb energiliselt, tunnistati „Emadepäeval“ eeskujulikumaks Tartu malevas ja sai mälestuseks nahkköites albumi. Hiljuti üüris rühm N.M.K.Ü.-l toa, saades sellega lahti ruumide puudusest, mis enamjao Tartu rühmade tegevust takistab. Ligemal ajal asutakse organiseerima rühma juure hundipoegade karja. Rühma juhib energiline e.sk. F. Tamm.

—pp.

Petseri skautide sport-saavutusi.

Petseri skautide kergejõustik on mõõdunud suvel teinud tähelepanuväärseid edusamme. Suve jooksul purustati rühma rekordid kõikidel aladel peale 200 mtr. jooksu ja kaugus hüppe. Seda kõike võib pidada skautide visa harjutuste viljaks. Nii edasi, siis võivad Petseri skaudid vääriiliselt esineda kevadel oma 3. aastapäeval Lõuna-Eesti sk. spordi võistlustel.

Siinsed skautide paremad saavutused ja ühtlasi rühma rekordid on järgmised:

60 m. — B. Taar, 7,3. 20 m. — kartuli jooks — N. Kleinson 1,53. Teivas — N. Kleinson 2,57. Kuul — B. Taar. 12,70. Ketas — B. Taar 41,38. Oda — B. Taar 42,90. *Alek.*

Tallinna skaudid ilmarändurid.

Kolmel Tallinna skaudil on kavatsus asuda, käesoleva aasta algul „üMBER Euroopa“ matkale. Läbistatakse peaaegu kõik Euroopa riigid, külastades ka sealseid skaute.

Tallinnast tahetakse lahkuda kohe lume tulekul suuskadega. Nii loodetakse jõuda Varssavi, kus, jalgsi edasi matkatakse. Aasta pärast tahetakse juba kodumaal tagasi olla. Teele astumist takistab lumetaadi hilinemine. *Laane Hunt.*

Üleilmise jamboree rahaline külg.

Inglise juhtide ajakirjas avaldati rahaline aruanne Arrowe Pargi jamboreest, mis näitab kroonides 200.000.— ülejääki. See summa on ütlemlata suur, kuid ei katvat siiski veel 1920 ja 1924 a. jamboreede puudujääke.

Rahaline läbikäik on 1.300.000 krooni. Peasissetuleku allikaiks olid osavõtumaksud skautidelt 700.000.—, piletitemüügist publikule 450.000.— ja muu osa laagriehituste materjali väljamüügist. Väljaminekust langeb lõviosa toidustusele, nimelt 550 000.—, ekskursioonid väljamaalastele ja vastuvõtt Londonis 150.000.—, laagri ehitamine 200.000.—, asjaajamine, trükitööd, postikulud, korraldajate sõidukulud 100.000.—, transport ja tööliste palgad 100 000.—

Publikut külastas 314,422 täisealist ja peale selle iga skaut, gaid, hundipoeg vormis-maksuta, kellele arvu loetakse teine 50.000 lisaks jamboreest osavõtnuile.

Lord Baden-Powell of Gillwell saab 22. veebruaril s. a. 73 aastat vanaks.

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

Malevad	Liigete arv	Tellimised		Summa	
		Antavad	Antud	Tasuda	Tasutud
Lääne	45	23	15	11.50	—
Narva	241	124	78	62.—	29.50
Nõmme	98	51	27	25.50	13.50
Paide	156	81	55	40.50	27.50
Petseri	20	10	15	5.—	7.50
Pärnu	126	65	—	32.50	—
Rakvere	98	51	60	25.50	15.—
Saare	122	63	30	31.50	17.80
Tallinna	378	195	21	97.50	11.20
„hundip.“	79	40	—	20.—	—
Tartu	314	170	80	85.—	28.50
Valga	149	77	50	38.50	11.50
Võru	96	50	12	25.—	6.—
Kokku	1922	1000	473	500.—	153.—

Järgmine number ilmub 24. veebr. 1930.